

и пр. и пр. съ златни имена на българската история. Почти едновръзменно почна борбата и за политическото освобождение, особено засилено слѣдъ разрѣшението на черковно - училищния въпросъ, когато народътъ почувствува своята мощь и съзна положението си. Тя изнесе друга редица отъ славни имена — Раковски, Х. Димитъръ, Караджата, Левски, Ботевъ, Любенъ Каравеловъ и пр. и пр. и доведе възстанието прѣзъ 1876. год. съ неговите кланета и опустошения, които и предизвикаха освободителната война. И се създаде свободна България — рожба на националното съзнание. — Борбата срѣчу двойното иго бѣ прѣко силитѣ на единъ 5-вѣковенъ робъ, но посрѣдъ несполуки и разочерования тя се води съ рѣдко въ историята на народитѣ постоянство и тѣрпѣние. Отъ плеадата борци едни славно загинаха въ борбата, но други, вдъхновявани отъ дълбока обичъ къмъ отечеството, отново я подемаха и водиха, докато изнесоха, въ лицето на свободна България, тѣржеството на народната кауза, която и предадоха на поколѣнието съ завѣта, че само въ задружното, самоотвержено и безкористно служене на народа, само подъ девиза „всичко прѣзъ народа — всичко за народа“ съ гарантитѣ на свободата, на прогреса, на общото благodenствие.

Подъ тоя девизъ се роди и младата българска демокрация, още въ първите дни слѣдъ освобождението, съ него почева първата страница на нейната история. Въ стремежитѣ си да излѣе принципитѣ на народовластието въ държавния строй на